

Въ нрѣвы-тѣ жалны дни приа Святославъ вѣсти отъ Българско, че Гръци-тѣ призели Прѣславъ.

Възврѣ сръдце-то Святославо. Той остави сына си Ярополка на Царство, Олегу даде земѣ Древянскѣ, а самъ-си прибрѣза да иде на Българско. Прѣди да трѣгне дойдохъ отъ Новгородъ мѣжи и му искахъ да имъ даде князя.

— Кого да ви пратѣ? попыта Святославъ.

— Дай ни Володимира! отговорихъ Новгородци. Така гы бѣше научилъ Добрень да кажѣтъ.

— Ето давамъ ви го, але той ꙗ младъ, нека иде съ него вуйка му Добрень да му бѣде наставникъ.

И отидохъ Добрень и Володимиръ на Новгородъ, а Святославъ на Прѣславъ Българскы.

